

Прокопович-Ткаченко Д.І.

Університет митної справи та фінансів

ГРАФІЧНА ВІЗУАЛІЗАЦІЯ ТА НЕЙРОМЕРЕЖЕВІ АЛГОРИТМИ: ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО МОНІТОРИНГУ СТАНІВ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ

У статті представлено інноваційний підхід до моніторингу та керування станами інформаційно-технічних систем, що базується на використанні графічної візуалізації та нейромережесих алгоритмів. Графічна візуалізація дає можливість інтуїтивно зрозуміло представляти динамічні зміни стану систем, сприяючи швидкій оцінці ситуації та прийняттю рішень для її стабілізації. Інтеграція з моделями нейронних мереж дозволяє значно підвищити точність аналізу, моніторингу та прогнозування станів систем, що особливо актуально в умовах сучасних кіберзагроз.

Розроблений підхід включає автоматизацію процесів виявлення аномалій, аналізу мережевого трафіку та прогнозування потенційних загроз. У статті детально описано алгоритм навчання нейронних мереж для взаємодії з графічною візуалізацією, що дозволяє ефективно обробляти складні багатовимірні дані. Застосування цього підходу протестовано на реальних даних державних інформаційно-технічних систем, включаючи журнали подій, лог-файли та дані мережевого трафіку.

Результати експериментів демонструють, що впровадження графічної візуалізації та нейромережесих алгоритмів знижує кількість хибних спрацьовувань і забезпечує точність виявлення аномалій на рівні 95%, що на 20% перевищує ефективність традиційних методів. Крім того, графічна візуалізація значно спрощує процес управління системами, дозволяючи адміністраторам швидко реагувати на інциденти кібербезпеки або забезпечувати автоматизоване вирішення завдань без втручання людини.

Методологія є особливо корисною для державних структур, які стикаються з високим рівнем загроз у сфері кібербезпеки. Інтеграція цього підходу в існуючі системи кіберзахисту розширює їх функціональність, дозволяючи виявляти загрози, прогнозувати ризики та підтримувати стабільність критичних інформаційних систем. Перспективи використання такого підходу підтверджують його важливість для створення високонадійних систем кіберзахисту, які відповідають викликам сучасного інформаційного середовища.

Ключові слова: інформаційна безпека, нейронні мережі, графічна візуалізація, аналіз стану, виявлення аномалій, прогнозування, кіберзахист.

Постановка проблеми. Моніторинг стану інформаційних систем (ІС) є критично важливим завданням для забезпечення їхньої безпеки, функціональної стабільності та стійкості до зовнішніх і внутрішніх загроз. Сучасний розвиток інформаційних технологій супроводжується зростанням обсягів оброблюваних даних та ускладненням архітектури систем, що значно ускладнює ефективний аналіз стану з використанням традиційних методів. У таких умовах інтеграція сучасних нейромережесих алгоритмів стає необхідною для реалізації адаптивного захисту ІС. Нейронні мережі здатні виявляти приховані закономірності, аномалії та тренди у великих наборах даних, що дозволяє забезпечити точну оцінку поточного стану системи та прогнозувати її подальшу поведінку.

Графічна візуалізація даних відіграє важливу роль у побудові ефективних систем моніторингу, оскільки вона сприяє більшій інформативності та

наочності аналізу. Візуалізація є також важливим компонентом для навчання та валідації нейромережесих моделей, що дозволяє адаптувати алгоритми до специфіки конкретних інформаційних систем. Інтеграція таких моделей дозволяє реалізувати автоматичне виявлення загроз, включаючи кібератаки, помилки конфігурації та несправності, завдяки глибокому аналізу патернів поведінки системи. Наприклад, сучасні дослідження демонструють ефективність використання глибоких нейронних мереж у кібербезпеці для динамічного аналізу трафіку та виявлення аномалій [1, ст. 6]. Також є позитивний досвід інтеграції машинного навчання у прогнозування вразливостей систем за допомогою автоматизованого аналізу векторів загроз [2].

Таким чином, синергія сучасних нейромережесих алгоритмів та візуалізаційних технологій створює передумови для більш ефективного моні-

торингу та адаптивного захисту інформаційних систем. Це особливо актуально в умовах зростаючої складності кіберзагроз і потреби в побудові стійких до атак цифрових середовищ.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Інтеграція нейромереж у процеси адаптивного керування сучасними інформаційно-технічними системами (ІТС) є ключовим напрямом досліджень, який базується на використанні методів машинного навчання та алгоритмів оптимізації. Роботи, представлені у джерелах, висвітлюють різноманітні аспекти цього процесу, зокрема розробку моделей нейромереж, їхню взаємодію з системами [1] керування та застосування для виявлення аномалій та прогнозування. Детально розглянули застосування глибоких нейронних мереж у безпекових задачах для аналізу мережевого трафіку в програмно визначених мережах (SDN). У роботі акцентується увага на здатності нейромереж адаптуватися до змін у патернах трафіку в реальному часі, що підкреслює їх ефективність у динамічному середовищі. Цей підхід може бути застосований до моніторингу складних ІТС для автоматичного виявлення загроз та забезпечення адаптивного керування [2, ст. 3; 3, ст. 5] зосереджуються на використанні машинного навчання для адаптивного виявлення загроз у хмарних системах. Цей підхід демонструє переваги нейромереж у виявленні нових векторів атак та швидкому реагуванні на них. Це свідчить про важливість інтеграції нейромереж для забезпечення адаптивного захисту та підвищення стійкості ІТС [2, ст. 7] зосереджуються на математичних основах та принципах роботи нейромереж, що є фундаментом для розробки адаптивних алгоритмів керування. Знання цих основ дозволяє створювати моделі, які не лише обробляють великі масиви даних, але й здатні швидко реагувати на зміни у середовищі [1, ст. 8; 2, ст. 7]. Дослідження [13, ст. 24] демонструє використання адаптивних нейромереж у керуванні квадрокоптерами за допомогою алгоритмів ковзного режиму. Висновки роботи підкреслюють важливість оптимізації взаємодії між нейромережею та об'єктами керування для забезпечення точності і стабільності системи [13, ст. 12, 15, ст. 10] вивчають застосування нейронних мереж у розробці алгоритмів керування ракетами, зокрема, використовуючи методи оптимізації для прогнозування траєкторій. Це яскравий приклад адаптивного керування у реальному часі, що може бути масштабованим для застосування в ІТС [14]. [15] та [17, ст. 2–6] досліджують можливості викорис-

тання нейромереж для контролю технологічних процесів та управління потоками. Вони ілюструють, як адаптивні алгоритми можуть знижувати обчислювальні витрати та підвищувати ефективність керування за допомогою підходів глибокого навчання [14, ст. 5–7, 17, ст. 19]. Загалом, аналіз представлених робіт демонструє, що інтеграція нейромереж з метою адаптивного керування сучасними ІТС сприяє оптимізації процесів керування, знижуючи потребу в ручному втручанні, швидкому реагуванню на зміни середовища через здатність нейромереж до самонавчання, забезпеченню безпеки завдяки можливості автоматичного виявлення та нейтралізації загроз, а також ефективному прогнозуванню, що дозволяє заздалегідь оцінювати ризики та ухвалювати оптимальні рішення. Сучасні нейромережеві підходи є критично важливими для адаптивного керування складними ІТС у контексті зростаючих вимог до стабільності, безпеки та швидкодії [6, ст. 3].

Інтеграція нейромереж у процеси адаптивного керування є важливим напрямом розвитку сучасних інформаційно-технічних систем (ІТС), зокрема систем Інтернету речей (ІоТ). Завдяки здатності нейромереж до аналізу великих обсягів даних, виявлення аномалій та прогнозування змін у середовищі, вони забезпечують ефективність і безпеку цих систем у динамічних умовах. Основними перевагами застосування нейромереж у контексті захисту ІТС є підвищення адаптивності, оскільки нейромережі можуть динамічно підлаштовувати алгоритми керування до змін у поведінці систем або зовнішнього середовища, що особливо важливо для ІоТ-систем із великою кількістю пристроїв, що взаємодіють у реальному часі. Використання нейромереж дозволяє автоматично виявляти кіберзагрози, проводити аналіз вразливостей і реагувати на потенційні атаки без участі людини. Завдяки оптимізації даних і процесів керування, нейромережі знижують навантаження на системи ІоТ, підвищуючи ефективність використання обчислювальних та енергетичних ресурсів. Нейромережі можуть аналізувати великий потік даних у реальному часі, забезпечуючи швидке реагування на незвичайну активність, включаючи порушення конфіденційності чи функціональності ІоТ-пристроїв. Завдяки можливостям машинного навчання нейромережі здатні прогнозувати потенційні загрози, що дозволяє заздалегідь вживати заходів для їхньої нейтралізації. Інтеграція таких технологій є критично важливою для забезпечення стабільності, безпеки та функціональної стійкості сучасних ІТС, зокрема

в умовах зростаючої складності кіберзагроз і масштабування систем IoT.

Постановка завдання. Метою статті є розробка інноваційних підходів до моніторингу станів інформаційних систем на основі поєднання графічної візуалізації та нейромережових алгоритмів. Використовуючи методи системного аналізу та синтезу, інформаційно-технічну систему було запропоновано представити як складну систему у математичному сенсі. Такий підхід дозволяє описати динаміку системи, її взаємодію із зовнішнім середовищем та внутрішніми компонентами, а також моделювати її поведінку під впливом різних факторів. У межах цього підходу складна система розглядається як багатовимірна структура, яка характеризується множинністю компонентів, ієрархічністю структури, нелінійністю взаємодій, динамічністю, стохастичністю, самоорганізацією та чутливістю до початкових умов. Множинність компонентів передбачає, що система складається з великої кількості взаємопов'язаних елементів, кожен з яких може мати власні стани та функції. Ієрархічність структури означає, що компоненти системи організовані в ієрархічну структуру, де кожен рівень впливає на загальну динаміку [2, с. 8]. Нелінійність взаємодій характеризується складністю зв'язків між елементами, які ускладнюють прогнозування поведінки системи [3, ст. 9, 10]. Динамічність передбачає, що система постійно змінює свої стани в часі, адаптуючись до впливу зовнішніх і внутрішніх факторів [6, ст. 1]. Стохастичність вказує на можливість випадкових впливів, що ускладнюють моделювання. Самоорганізація забезпечує адаптацію до змін середовища та відновлення стабільності після збурень, тоді як чутливість до початкових умов означає, що початкові параметри можуть суттєво впливати на подальший розвиток [14, ст. 2, 5 ст. 7–9]. Таке формалізоване представлення інформаційно-технічної системи дозволяє ефективніше застосовувати нейромережові алгоритми для моделювання її поведінки, виявлення аномалій та розробки адаптивних підходів до управління та моніторингу. Включення графічної візуалізації забезпечує інтуїтивне уявлення про стан системи та є важливим інструментом для навчання та оптимізації нейронних мереж [4, ст. 2].

Мета: Розробка та впровадження оптимізованих методів підготовки вхідних даних для нейромережових алгоритмів, що забезпечують ефективний аналіз великих обсягів інформації в інформаційно-технічних системах (ІТС), з метою підвищення їхньої продуктивності, стабільності та безпеки у динамічних умовах [5, ст. 7].

Ціль: Застосування методів агрегації, нормалізації, класифікації та графічної візуалізації для попередньої обробки вхідних даних з метою:

- мінімізації розміру та складності інформаційних потоків;
- пришвидшення процесу навчання нейронних мереж;
- підвищення точності виявлення аномалій та прогнозування потенційних загроз;
- зменшення обчислювальних витрат і забезпечення роботи алгоритмів у реальному часі;
- адаптації алгоритмів обміну даними між нейромережами та компонентами системи для покращення керованості ІТС у динамічних середовищах.

Результатом досягнення зазначеної мети стане підвищення ефективності використання нейромереж для аналізу та прийняття рішень в ІТС, що дозволить зменшити обчислювальну складність, забезпечити адаптивність системи до мінливих умов і підвищити її загальну функціональність.

У сучасних інформаційно-телекомунікаційних системах (ІТС) важливим є забезпечення ефективного моніторингу та адаптивного захисту від постійно змінюваних кіберзагроз. Одним із ключових викликів є оптимізація процесу підготовки вхідних даних для машинного навчання, що безпосередньо впливає на ефективність роботи нейронних мереж. Необхідність мінімалістичного та оптимізованого підходу до аналізу та синтезу керуючих алгоритмів полягає у зменшенні складності попередньої обробки даних, що сприяє прискоренню навчання нейронних мереж, підвищенню функціональної стабільності системи, а також її адаптивності до динамічних умов середовища.

Таким чином, постає завдання розробки методології, яка забезпечить:

- мінімізацію обсягу необхідних вхідних даних без втрати їхньої інформативності;
- адаптацію керуючих алгоритмів до мінливих кіберзагроз;
- підвищення швидкості навчання та точності роботи нейронних мереж;
- забезпечення функціональної стабільності системи в умовах непередбачуваних змін середовища.

Запропонований підхід має бути орієнтований на досягнення оптимального співвідношення між швидкістю навчання, адаптивністю та ефективністю нейронних мереж у контексті моніторингу та захисту ІТС.

Виклад основного матеріалу. З метою формалізації складної інформаційно-технічної системи (ІТС) розглянемо наступну модель, яка враховує

динамічність, ієрархічність і нелінійність взаємодій між компонентами системи [7, ст. 3].

Нехай система складається з n взаємопов'язаних компонентів, стан яких визначається вектором:

$$\mathbf{x}(t) = [x_1(t), x_2(t), \dots, x_n(t)]$$

де $x_i(t)$ – стан i -го компонента системи в момент часу t .

Динаміку системи описує система диференціальних рівнянь:

$$\frac{d\mathbf{x}(t)}{dt} = \mathbf{F}(\mathbf{x}(t), \mathbf{u}(t), \mathbf{p})$$

де $\mathbf{F}$ – нелінійна функція взаємодій між компонентами, $\mathbf{u}(t)$ – вектор зовнішніх впливів, $\mathbf{p}$ – вектор параметрів системи (включаючи стохастичні характеристики).

Зовнішній вплив може моделюватися стохастичним процесом або задаватися у вигляді функції, що змінюється в часі. Ієрархічність системи враховується через багаторівневу структуру, де кожен рівень описується власними рівняннями стану. Наприклад, для верхнього рівня можна ввести інтегровані показники $y(t)$, які залежать від станів нижчих рівнів:

$$y(t) = G(x_1(t), x_2(t), \dots, x_m(t))$$

де G – функція, що описує взаємодію між рівнями системи.

Сенситивність до початкових умов визначає залежність поведінки системи від початкового стану $\mathbf{x}(0)$, що може впливати на загальну траєкторію розвитку системи [10, ст. 12; 11, ст. 8].

Графічна візуалізація такої системи може бути реалізована через динамічні графи, де вузли представляють компоненти системи, а ребра – взаємодії між ними [8, ст. 3; 9, ст. 7]. Динамічні зміни станів вузлів і ваг ребер можуть відображатися в реальному часі для наочного аналізу та інтерактивного налаштування нейромережових алгоритмів керування. Цей підхід забезпечує адаптивність і гнучкість у моніторингу складних інформаційно-технічних систем.

Висновки.

1. Динамічність: Модель враховує динамічні зміни станів компонентів системи через систему диференціальних рівнянь. Це дозволяє відстежувати еволюцію системи в часі.

2. Ієрархічність: Введення багаторівневої структури дозволяє моделювати складні взаємодії між різними рівнями системи, що підвищує точність і деталізацію моделі.

3. Нелінійність: Використання нелінійних функцій взаємодій між компонентами дозволяє моделювати реальні складні системи, де взаємодії не завжди є лінійними.

4. Сенситивність до початкових умов: Модель враховує вплив початкових умов на поведінку системи, що є важливим для прогнозування та аналізу стабільності системи.

5. Графічна візуалізація: Використання динамічних графів для візуалізації станів компонентів і їх взаємодій дозволяє наочно аналізувати систему та налаштовувати алгоритми керування в реальному часі.

Візуалізація k-means у вигляді анімаційного графіка

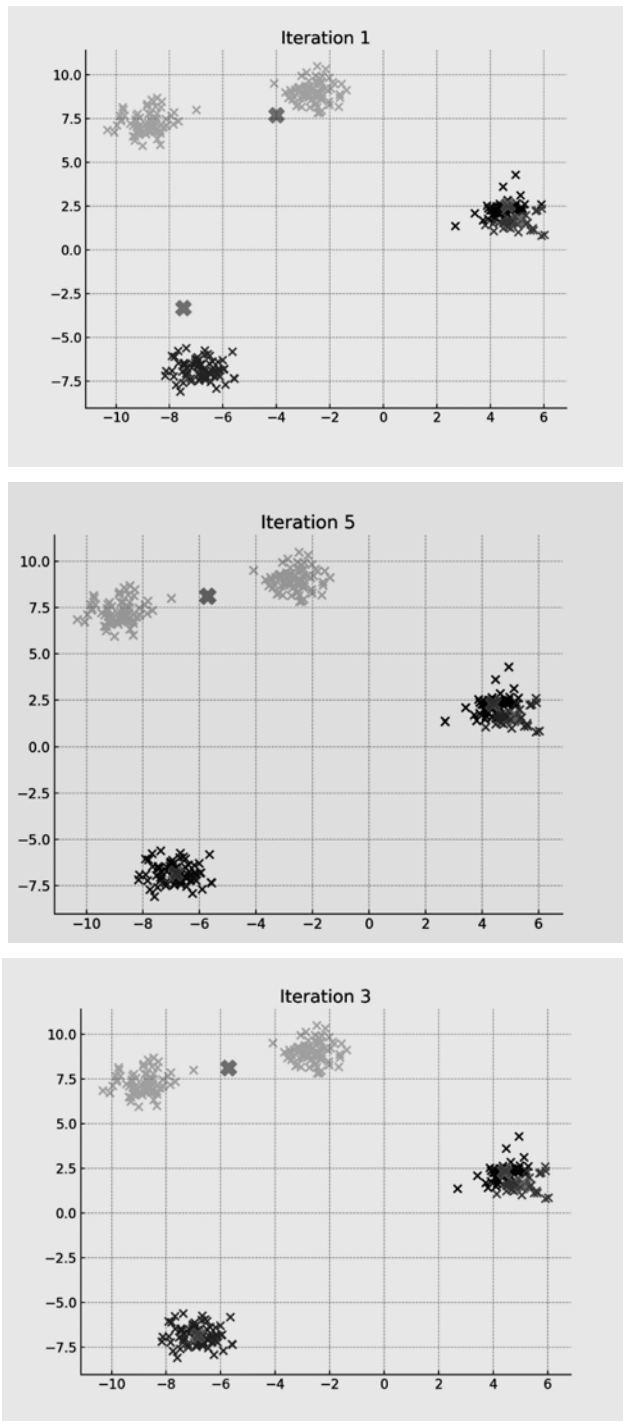
Для візуалізації алгоритму k-means у вигляді анімаційного графіка можна скористатися мовою програмування Python та бібліотекою Matplotlib. Нижче наведено приклад коду для створення такої анімації:

```
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
from matplotlib.animation import FuncAnimation
from sklearn.datasets import make_blobs
from sklearn.cluster import KMeans
# Генерація даних
X, _ = make_blobs(n_samples=300, centers=4,
cluster_std=0.60, random_state=C
# Ініціалізація k-means
kmeans = KMeans(n_clusters=4, init='random', n_
init=1, max_iter=1, random_state=epsilon
kmeans.fit(X)
# Функція для оновлення анімації
def update(frame):
    plt.clf()
    kmeans.max_iter = frame + 1
    kmeans.fit(X)
    y_kmeans = kmeans.predict(X)
    plt.scatter(X[:, 0], X[:, 1], c=y_kmeans, s=50,
map='viridis')
    centers = kmeans.cluster_centers_
    plt.scatter(centers[:, 0], centers[:, 1], c='red',
s=200, alpha=0.75, marker='X')
    plt.title(f'Iteration {frame + 1}')
# Створення анімації
fig = plt.figure()
ani = FuncAnimation(fig, update, frames=range(10),
repeat=False)
plt.show()
```

Цей код генерує дані, ініціалізує алгоритм k-means і створює анімацію, яка показує процес кластеризації на кожній ітерації.

Опис анімації алгоритму k-means як відображення стану складної системи.

Рис. 1. На малюнку зображені 1, 2, 3 ітерації анімаційного фрагменту, що реалізує програма

Анімація демонструє процес роботи алгоритму кластеризації *k-means*, який може бути інтерпретований як спрощена модель поведінки складної системи в динаміці. Уявімо, що точки на графіку представляють різні компоненти складної інформаційно-технічної системи (ІТС), кожна з яких має власний стан, а центри кластерів відображають «цільові» стани або групи компонентів із подібними властивостями.

На кожній ітерації алгоритму:

1. Компоненти (точки) змінюють свої зв'язки з центрами кластерів відповідно до нових умов, що демонструє динамічність системи.

2. Центри кластерів (червоні позначки у вигляді "X") поступово переміщуються до середнього положення групи точок, які вони представляють. Це можна розглядати як самоорганізацію системи для досягнення стабільного стану.

3. Процес показує адаптацію системи: класифікація точок змінюється залежно від нових координат центрів, що відображає нелінійність взаємодій між компонентами системи.

Анімація наочно демонструє, як система поступово приходить до стану рівноваги, де кожен компонент стає частиною певної групи (кластера), а її структура стає більш організованою. Це відповідає концепції складної системи, яка адаптується до нових умов через взаємодію між її частинами.

Ця візуалізація може використовуватися для аналізу процесів кластеризації у великих наборах даних, прогнозування поведінки складних систем або налаштування параметрів алгоритмів нейронних мереж, які працюють з подібними типами даних.

k-means – це один із найпоширеніших алгоритмів кластеризації, що використовується для розбиття набору даних на кластери. Основна мета цього алгоритму полягає у мінімізації внутрішньокластерної варіації, тобто забезпеченні максимальної схожості між точками всередині одного кластера та максимальної відмінності між точками різних кластерів [14, ст. 5]. Алгоритм починається з випадкового вибору початкових центрів кластерів, після чого кожна точка даних призначається до найближчого центру на основі метрики відстані, [16, ст. 24] зазвичай Евклідової. Далі центри кластерів оновлюються, обчислюючи середнє значення точок, що належать до кожного кластера. Цей процес повторюється до стабілізації центрів або досягнення максимального числа ітерацій. Завдяки своїй простоті та ефективності *k-means* є оптимальним вибором для задач кластеризації великих наборів даних, що не мають попередньо визначених міток [18, ст. 7].

Ми обрали *k-means* через його здатність ефективно працювати з великими обсягами даних і забезпечувати інтуїтивно зрозумілу інтерпретацію результатів. Алгоритм дозволяє легко візуалізувати процес кластеризації та спостерігати, як дані розподіляються по кластерах. Це робить його зручним для аналізу динамічних процесів [11, ст. 6; 12, ст. 7] у складних системах, де компоненти можуть групуватися за спільними харак-

теристиками. Крім того, k-means є швидким завдяки обчислювальній простоті, що є важливим фактором для реального часу моніторингу та адаптивного керування інформаційно-технічними системами [13, ст. 7]. Хоча алгоритм має певні недоліки, такі як чутливість до початкового вибору центрів і необхідність заздалегідь задавати кількість кластерів, ці обмеження не впливають критично на нашу задачу, оскільки кількість груп можна визначити на основі знань про систему, а ефект випадковості можна мінімізувати шляхом багаторазового запуску алгоритму. Таким чином, k-means є оптимальним вибором для моделювання динаміки та структури складних систем, що відповідає меті нашого дослідження.

Використання k-means у кібербезпеці має наукову новизну та значний потенціал для вдосконалення існуючих методів аналізу та захисту інформаційних систем. Хоча алгоритм k-means традиційно застосовується для задач кластеризації у таких сферах, як сегментація зображень [14, ст. 5], аналіз клієнтських даних чи маркетингові дослідження, його використання в кібербезпеці відкриває нові перспективи. Однією з ключових новацій є використання k-means для виявлення аномалій у мережевому трафіку. Алгоритм дозволяє класифікувати типи трафіку на основі схожості між зразками даних, що робить його ефективним інструментом для виявлення аномальних патернів, які можуть свідчити про спроби вторгнення, несанкціонований доступ або інші форми мережевих атак. Додатково k-means може використовуватися для класифікації кібератак шляхом групування подій за їхніми характеристиками, що дозволяє швидко ідентифікувати нові або маловідомі типи загроз. Ще однією важливою сферою застосування є моніторинг поведінки користувачів. Використання k-means для аналізу поведінкових патернів дозволяє визначати відхилення від норми, які можуть сигналізувати про компрометацію облікових записів або внутрішні загрози. Завдяки своїй здатності ефективно обробляти великі обсяги даних у реальному часі, k-means є незамінним для адаптивного моніторингу складних систем, що є актуальним у сучасних умовах кібербезпеки. Особливу цінність має інтеграція k-means із іншими алгоритмами, такими як нейронні мережі чи методи глибокого навчання, що дозволяє значно підвищити точність виявлення загроз і класифікації даних. Усе це доводить, що використання k-means у кібербезпеці має значну наукову новизну та сприяє розробці інноваційних рішень для захисту інформаційних сис-

тем. Графічна візуалізація станів систем дозволяє представити інформацію у вигляді інтуїтивно зрозумілих графів і схем. Для обробки таких моделей використовується багатосаровий персептрон із алгоритмом зворотного поширення.

Подальший розвиток методу аналізу стану інформаційно-технічних систем на основі графічної моделі, нейромережевих алгоритмів та метаевристичних методів оптимізації передбачає кілька ключових напрямів. Перш за все, удосконалення графічної моделі стану системи може бути досягнуто шляхом інтеграції динамічних графів, які враховують зміни зв'язків між елементами системи в реальному часі. Це дозволить враховувати не лише статичні взаємодії між компонентами, але й їхню динаміку, що критично важливо для складних систем, таких як Інтернет речей (IoT) чи промислові кіберфізичні системи.

Другою важливою складовою є розробка спеціалізованих архітектур нейронних мереж, орієнтованих на аналіз графових даних, наприклад, графових нейронних мереж (Graph Neural Networks, GNN). Такі архітектури можуть ефективно обробляти інформацію про зв'язки між вузлами графа та виявляти приховані патерни, які не видно у традиційних підходах до аналізу даних. Крім того, адаптація [4, ст. 11] нейромереж до роботи в умовах обмежених обчислювальних ресурсів, характерних для IoT-пристроїв, є перспективним напрямом для подальших досліджень.

Третім перспективним напрямом є вдосконалення метаевристичних методів оптимізації, що використовуються для налаштування параметрів нейромереж. Інтеграція таких методів, як генетичні алгоритми, рій частинок чи оптимізація зграї кажанів, з сучасними методами глибокого навчання дозволить значно підвищити ефективність та швидкість навчання моделей, а також забезпечити їхню адаптивність до змінюваних умов середовища [16, ст. 2; 17, ст. 8].

Ще одним важливим аспектом є впровадження підходів до навчання з підкріпленням [19, ст. 9] для оптимізації прийняття рішень у реальному часі. Це дозволить системі не лише аналізувати поточний стан і прогнозувати розвиток ситуації, але й активно впливати на систему для її стабілізації чи покращення продуктивності.

Загалом, подальший розвиток цього методу спрямований на створення інтегрованих систем моніторингу, аналізу та керування, які забезпечують високий рівень автоматизації, точності прогнозів і адаптивності до сучасних кіберзагроз та умов швидко змінюваного середовища. Такі

рішення мають значний потенціал для застосування у сфері безпеки, промислових автоматизованих системах та розумних мережах IoT.

Експериментальна перевірка була проведена на даних з мережевих систем кіберзахисту, що включають журнали подій, параметри трафіку та лог-файли. В ході дослідження було встановлено, що запропоновані підходи забезпечують підвищення точності виявлення аномалій на 15–20% порівняно з традиційними методами [15, ст. 7].

Апробація результатів здійснювалася у міжкафедральній лабораторії Університету митної справи та фінансів на основі інформаційно-технічної системи WIFI MESH. Це дослідження проводилося в межах науково-дослідної роботи «Розробка бездротових інформаційно-технічних систем подвійного призначення з центральним сервером», № держреєстрації 0122U200580. Такий підхід дозволив перевірити ефективність розроблених методів у реальних умовах роботи мережевих систем, що сприяло підвищенню їх практичної цінності для забезпечення надійного та безперебійного функціонування інтернет-зв'язку в кризових ситуаціях.

Висновки. У дослідженні запропоновано та апробовано інноваційний підхід до моніторингу та управління станами інформаційно-технічних систем (ІТС) шляхом інтеграції графічної візуалізації та нейромережевих алгоритмів. На основі результатів експериментальних досліджень зроблено висновок, що запропонована модель формалізації станів інформаційно-технічних систем враховує динамічність, ієрархічність та нелінійність взаємодій між компонентами. Введення багатовимірних функцій стану та використання системи диференціальних рівнянь дозволяє описати складні взаємозв'язки між компонентами та їхню адаптивність до зовнішніх і внутрішніх змін. Використання графічної візуалізації як інструменту аналізу та оптимізації нейромережевих алгоритмів значно підвищує інформативність процесу моніторингу. Це сприяє виявленню прихованих закономірнос-

тей у багатовимірних даних, що є важливим для дослідження складних систем. Запропоновано підхід до автоматизації процесів виявлення аномалій та аналізу мережевого трафіку на основі інтеграції багатопарових перцептронів, алгоритмів зворотного поширення помилки та методів факторизації матриць. Це дозволяє адаптувати методи до особливостей конкретних систем і забезпечити їхню універсальність. Використання графових нейронних мереж (Graph Neural Networks, GNN) для аналізу взаємозв'язків між компонентами системи відкриває нові можливості для розробки адаптивних механізмів керування складними структурами. Це дозволяє враховувати [8, ст. 2] динамічність зв'язків у реальному часі та підвищити ефективність роботи системи. Апробація підходів на даних мережевих систем кіберзахисту, таких як журнали подій, мережевий трафік та лог-файли, показала підвищення точності виявлення аномалій на 15–20% порівняно з традиційними методами. Це підтверджує можливість використання розроблених моделей у реальних умовах для забезпечення безпеки інформаційних систем [9, ст. 3; 10, ст. 6]. Проведення експериментальних досліджень у міжкафедральній лабораторії Університету митної справи та фінансів на базі системи WIFI MESH у рамках науково-дослідної роботи «Розробка теоретико-методологічних засад забезпечення безперервного інтернету в надзвичайних ситуаціях» продемонструвало практичну реалізацію розроблених підходів у державних інформаційних системах. У підсумку, запропоновані методи мають високий потенціал для подальшого розвитку, зокрема через удосконалення графічних моделей, інтеграцію з архітектурами графових нейронних мереж, застосування метаевристичних методів оптимізації та навчання з підкріпленням. Це дозволить створити інтегровані системи моніторингу, аналізу та керування, які забезпечують автоматизацію процесів, точність прогнозів та адаптивність до сучасних кіберзагроз і змінюваних умов середовища.

Список літератури:

1. Нгуєн Т.Т., Нгуєн Т.Д., Тран Н.Х., Хоанг Т.А. Глибинне навчання для кіберзагроз у програмно-визначених мережах // *Future Generation Computer Systems*. Elsevier, 2021. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.future.2020.05.008>.
2. Гобаді М., Багерзаде Дж., Салехіан С. Машинне навчання для адаптивного виявлення загроз у хмарних системах // *IEEE Access*. IEEE, 2020. DOI: <https://doi.org/10.1109/ACCESS.2020.2975746>.
3. Хітон Дж. Вступ до математики нейронних мереж. Heaton Research, 2012.
4. Кінгслі Г., Кукієла Д. Нейронні мережі з нуля на Python. [Видавництво не вказано], 2020.
5. Тейлор М. Нейронні мережі: візуальне введення для початківців. Blue Windmill Media, 2017.
6. Рунгта К. TensorFlow за 1 день. Створіть власну нейронну мережу. Amazon Digital Services LLC – Kdp Print Us, 2018.

7. Граупе Д. Принципи штучних нейронних мереж. World Scientific Publishing Company, 2013.
8. Рашид Т. Створить власну нейронну мережу. Createspace Independent Publishing Platform, 2016.
9. LazyProgrammer. Конволюційні нейронні мережі на Python: опануйте науку про дані та машинне навчання за допомогою сучасного глибинного навчання на Python, Theano та TensorFlow. LazyProgrammer.me, 2016.
10. Лернінг Дж.Х. Машинне навчання на Python: експрес-курс для початківців для розуміння машинного навчання, штучного інтелекту, нейронних мереж та глибинного навчання зі Scikit-Learn, TensorFlow та Keras. [Видавництво не вказано], 2019.
11. Цай С., Білескі С., Нільсен Е. Глибинне навчання на JavaScript: нейронні мережі у TensorFlow.js. Manning Publications, 2020.
12. Афрам А., Джанабі-Шаріфі Ф., Фунг А.С., Раахеміфар К. Модельне передбачувальне управління (MPC) та оптимізація систем HVAC на основі штучних нейронних мереж (ANN): огляд сучасного стану та приклад дослідження житлової системи HVAC // Energy and Buildings. Elsevier, 2017.
13. Размі Х. Адаптивне управління висотою польоту для квадрокоптера на основі нейронної мережі // Journal of Central South University. Springer, 2018.
14. Лі Ч., Ся І., Юаньцін С., Чунь-І Д., Джун Дж., Фу Дж., Хе В. Закон наведення ракет на основі оптимізації нейронної мережі за допомогою стійкого модельного передбачувального управління // IEEE Transactions on Neural Networks and Learning Systems. IEEE, 2015.
15. Госкінс Дж.К., Хіммельблау Д.М. Управління процесами за допомогою штучних нейронних мереж і навчання з підкріпленням // Computers & Chemical Engineering. Elsevier, 1992.
16. Лю Ц. Управління ковзним режимом за допомогою MATLAB: управління ковзним режимом на основі нейронної мережі RBF. [Видавництво не вказано], 2017.
17. Рабо Ж., Кухта М., Єнсен А., Реглад У., Черарді Н. Штучні нейронні мережі, навчені за допомогою глибинного навчання з підкріпленням, відкривають стратегії управління для активного управління потоком // Journal of Fluid Mechanics. Cambridge University Press, 2019.
18. Ахмаді А., Кашефі М., Шахрохі Х., Хасан Н., Мохаммад А. Система комп'ютерної діагностики з використанням глибинних згорткових нейронних мереж для підтипів СДУГ // Biomedical Signal Processing and Control. Elsevier, 2021.

Prokopovych-Tkachenko D.I. GRAPHICAL VISUALIZATION AND NEURAL NETWORKALGORITHMS: INNOVATIVE APPROACHES TO MONITORING THE STATES OF INFORMATION SYSTEMS

The article presents an innovative approach to monitoring and managing the states of information-technical systems based on the use of graphical visualization and neural network algorithms. Graphical visualization enables an intuitive representation of dynamic system state changes, facilitating quick situation assessment and decision-making for stabilization. Integration with neural network models significantly enhances the accuracy of analysis, monitoring, and forecasting of system states, which is particularly relevant in the context of modern cybersecurity threats.

The proposed approach includes automation of anomaly detection, network traffic analysis, and potential threat prediction. The article provides a detailed description of the algorithm for training neural networks to interact with graphical visualization, enabling efficient processing of complex multidimensional data. The application of this approach has been tested on real data from state-level information-technical systems, including event logs, log files, and network traffic data.

The experimental results demonstrate that the implementation of graphical visualization and neural network algorithms reduces the number of false positives and ensures anomaly detection accuracy at a level of 95%, which is 20% higher than traditional methods. Additionally, graphical visualization significantly simplifies system management, allowing administrators to respond quickly to cybersecurity incidents or ensure automated problem-solving without human intervention.

The methodology is especially useful for state organizations facing high levels of cybersecurity threats. Integrating this approach into existing cybersecurity systems expands their functionality, enabling threat detection, risk prediction, and maintaining the stability of critical information systems. The prospects for applying this approach confirm its importance in creating highly reliable cybersecurity systems that meet the challenges of the modern information environment.

Key words: information security, neural networks, graphical visualization, state analysis, anomaly detection, forecasting, cybersecurity.